

Dotaz

Někteří klienti podléhající povinnému auditu účetní závěrky v souladu s § 20 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, kteří tudíž mají také povinnost vyhotovit výroční zprávu, mají zájem některým vybraným uživatelům (např. určití věřitelé nebo vedení mateřské společnosti) předkládat originální tištěnou verzi účetní závěrky a zprávy auditora bez toho, aby součástí tištěného svazku byla kompletní výroční zpráva. Jinými slovy, chtějí těmto vybraným uživatelům předkládat účetní závěrku a zprávu auditora tak, jak byli tito uživatelé dosud zvyklí. Zároveň tito klienti sestaví a předají auditorovi výroční zprávu, jejíž součástí bude účetní závěrka a související zpráva auditora, před datem vydání jeho zprávy, následně auditor provede požadované postupy před vydáním zprávy a nakonec bude tato kompletní výroční zpráva klientem zveřejněna ve sbírce listin.

Jaký je názor Komory auditorů na možnost, aby klient prezentoval zprávu auditora vybraným uživatelům, aniž by součástí prezentované tištěné verze byla celá výroční zpráva (tedy nejen účetní závěrka, ale i tzv. ostatní informace)?

Stanovisko KA ČR

V článku 32 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 se uvádí: *Pokud se roční účetní závěrka a zpráva vedení podniku zveřejňují v nezkrácené podobě, reprodukují se ve formě a znění, na jejichž základě statutární auditor nebo auditorská společnost vypracovali svůj výrok.*

V článku 26 preambule výše uvedené směrnice se dále uvádí: *Zpráva vedení podniku a konsolidovaná zpráva vedení podniku jsou důležité součásti účetního výkaznictví.*

Z výše uvedeného se domníváme, že evropské předpisy, ze kterých vychází zákon o účetnictví, preferují, aby účetní závěrka a výroční zpráva byla prezentována veřejnosti stejně jako byla prezentována auditorovi. Pokud tedy auditorovi byla pro účely provedení povinného auditu předložena účetní závěrka i výroční zpráva, měly by tyto dokumenty takto být předloženy i veřejnosti, tj. nemělo by docházet k jejich oddělené či samostatné prezentaci.

Tuto domněnku posiluje i citovaný čl. 26 preambule, ze kterého lze dovodit, že směrnice výroční zprávu považuje za součást účetního výkaznictví a tedy za dokument, který může přispět ke komplexnějšímu pochopení finanční situace účetní jednotky, k jejímuž obrazu v účetní závěrce se auditor vyjadřoval.

Zastáváme proto názor, že zpráva auditora o povinném auditu by měla být zpřístupněna a prezentována všem uživatelům jako celek společně s účetní závěrkou a výroční zprávou.

V důsledku toho nedoporučujeme vyhovět účetní jednotce, pokud účetní jednotka požádá auditora o vydání stejnopisu auditorské zprávy s platností originálu, ke které by oproti původně vydané zprávě auditora nebyly přiloženy posuzované ostatní informace.

Pokud by se přesto auditor rozhodl vyhovět takové žádosti, je potřeba mimo výše uvedeného vzít v úvahu další omezení, např.:

- jak vyřešit existenci různých stejnopisů zpráv auditora, což mj. zahrnuje problém s datováním či uváděním dalších vysvětlujících odstavců do zprávy, které však na druhé straně povedou k odlišnému znění zprávy;
- jak posoudit odůvodnění žádosti klienta o vydání uvedeného stejnopisu zprávy auditora zejména s ohledem na ochranu dobrého jména auditora;

- jak zamezit dalšímu rozšiřování takového stejnopisu zprávy mimo deklarované osoby či účel;
- jak upozornit na to, že zpráva auditora byla vydána k dokumentům, které k ní nejsou přiloženy.